ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1980

Vyhlásené: 04.04.1980 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

35

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 31. januára 1980
o Zmluve medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Nórskeho kráľovstva o zamedzení dvojakého zdanenia a o zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Dňa 27. júna 1979 bola v Oslo podpísaná Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Nórskeho kráľovstva o zamedzení dvojakého zdanenia a o zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku.

So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 28. decembra 1979.

Zmluva nadobudla podľa svojho článku 28 ods. 2 platnosť 28. decembrom 1979.

Český preklad textu Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

ZMLUVA medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Nórskeho kráľovstva o zamedzení dvojakého zdanenia a o zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Vláda Československej socialistickej republiky a vláda Nórskeho kráľovstva, vedomé si potreby uľahčovať obchod a podporovať hospodársku spoluprácu v súlade so Záverečným aktom Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe, dohodli sa uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a o zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku. Za tým účelom sa dohodli na tomto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v prospech každého zmluvného štátu, jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych úradov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.

2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, zo všetkého majetku alebo z častí príjmu alebo majetku, včítane daní zo zisku a zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkového objemu miezd alebo platov platených podnikmi a daní z prírastku hodnoty.

3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú:

   a) v Československu:
   - odvod zo zisku a daň zo zisku,
   - daň zo mzdy,
   - daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,
   - poľnohospodárska daň,
   - daň z príjmu obyvateľstva,
   - domová daň a
   - odvod z majetku

   (ďalej nazývané „československá daň“);

   b) V Nórsku:
   - štátne, okresné a obecné dane z príjmu včítane štátnych príspevkov v prospech daňového vyrovnávacieho fondu a osobitná daň z príjmu z ťažby a dopravy nafty,
   - štátne a obecné dane z majetku,
   - štátne dane zo zisku zahraničných umelcov a
   - daň námorníkov

   (ďalej nazývané „nórska daň“).

4. Táto Zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podstatne podobného druhu, ktoré sa budú vyberať po podpise Zmluvy okrem súčasných daní alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si navzájom oznámia všetky významné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. V zmysle tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

   a) výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku;

   b) výraz „Nórsko“ označuje Nórske kráľovstvo a zahŕňa, pokiaľ sa použije v zemepisnom význame, jeho teritoriálne vody a morské dno a podzemie podmorských pásem priliehajúcich k teritoriálnym vodám, nad ktorými Nórsko vykonáva v súlade s medzinárodným právom

suverénne práva za účelom prieskumu týchto oblastí a ťažby ich prírodných zdrojov, ale s výnimkou ostrovov Svalbard, Jan Mayen a nórskych závislých území mimo Európy;

c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislosti Československo alebo Nórsko;

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;

e) výraz „spoločnosť“ označuje právnické osoby alebo nositeľov práv považovaných na účely zdanenia za právnické osoby;

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, prípadne podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte;

g) výraz „štátny príslušník“ označuje:

(i) všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého zmluvného štátu,

(ii) všetky právnické osoby, osobné spoločnosti a združenia osôb, ktoré boli zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte;

h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, ktoré má v prevádzke podnik, ktorého miesto skutočného vedenia je v niektorom zmluvnom štáte, pokiaľ loď alebo lietadlo nevykonávajú činnosť iba medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

i) výraz „príslušný úrad“ označuje:

(i) v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu;

(ii) v prípade Nórska ministra financií a ciel alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto zmluvného štátu, upravujúceho dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4
Daňový domicil

1. Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte“ označuje v zmysle tejto Zmluvy osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo iného podobného kritéria.

2. Ak fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, postupuje sa takto:

a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom štáte, v ktorom má stály pobyt. Ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov).

b) Ak sa nemôže určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko životných záujmov alebo ak nemá stály byt v žiadnom z týchto štátov, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo ak sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, ktorého je štátnym občanom.

d) Ak je táto osoba štátnym občanom oboch štátov alebo ak nie je štátnym občanom žiadneho z nich, upravia príslušné úrady oboch štátov otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba než fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje v zmysle tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, v ktorom podnik vykonáva celkom alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:
   a) miesto vedenia,
   b) závod,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu a
   f) baňu, ložisko oleja alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.
3. Stavenisko alebo montáž sú stálou prevádzkárňou len vtedy, ak trvajú dlhšie ako 12 mesiacov.
4. Výraz „stála prevádzkáreň“ nezahŕňa:
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru patriaceho podniku;
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;
   d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
   e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom reklamy, poskytovania služieb, vypracúvania vedeckých rešeršé alebo podobných činností pre podnik, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak osoba - iná než nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 - koná za podnik a má v niektorom zmluvnom štáte plnomocenstvo uzavierať v mene podniku zmluvy a ak tam toto plnomocenstvo obvykle využíva, posudzuje sa podnik, nehľadiac na ustanovenia odsekov 1 a 2 tak, ako by mal v tomto štáte stálu prevádzkáreň pre všetky činnosti vykonávané touto osobou pre podnik, ledaže sa činnosti tejto osoby obmedzujú na činnosti vymenované v odseku 4, ktoré - keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia pre podnikanie - by toto zariadenie neurobili stálou prevádzkárňou podľa ustanovenia tohto odseku.
6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkáreň v niektorom zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy z nehnuteľného majetku, včítane príjmov z poľnohospodárskych a lesných podnikov, sa môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

   2.

   a) Výraz „nehnuteľný majetok“ bude, s výhradou ustanovení uvedených pod písmenami b) a c), definovaný v zhode s právom zmluvného štátu, v ktorom je taký majetok umiestnený.
   b) Výraz „nehnuteľný majetok“ zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár poľnohospodárskych a lesných podnikov, práva, na ktoré sa aplikujú ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na nehnuteľný majetok, užívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby platené za ťažbu alebo právo na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov.
   c) Lode a lietadlá sa nepokladajú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo árendy a každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislého povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu sa môžu zdaniť len v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej prevádzkárni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by bola mohla dosiahnuť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a bola celkom nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na túto stálu prevádzkáreň včítane výdavkov vedenia a všeobecných správnych výdavkov, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.
4. Pokiaľ je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určovať zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť, týmto obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia ziskov musí však byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkárni sa nepričítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, sa pre aplikáciu predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, pokiaľ neexistujú dostatočné dôvody pre iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzky lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave sa môžu zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
2. Ak skutočné vedenie podniku námornej dopravy je umiestnené na palube lode, bude sa považovať za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom je domovský prístav tejto lode alebo ak taký domovský prístav nie je, v zmluvnom štáte, v ktorom má prevádzkovateľ lode bydlisko alebo sídlo.
3. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na inom medzinárodnom prevádzkovom združení.
4. Ustanovenie odseku 1 sa použije na zisky dosiahnuté spoločným nórskym, dánskym a švédskym konzorciom leteckej dopravy Škandinávskymi aerolíniami (SAS), ale iba na takú časť ziskov, ktorá zodpovedá účasti, ktorú vlastní na tomto konzorciu účastinná spoločnosť Det norske Luftfartselskap (DNL), ktorá je nórskym partnerom Škandinávskych aerolínií (SAS).

Článok 9

Združené podniky

Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na vedení, kontrole alebo majetku druhého zmluvného štátu alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak v týchto prípadoch boli medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednané alebo im uložené podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a primerane zdaniť zisky, ktoré by bez týchto podmienok bol dosiahol jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky nedosiahli.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa práva tohto štátu; daň takto uložená nesmie však presiahnuť:
   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak príjemcom je spoločnosť (iná než osobná spoločnosť, ktorá nie je právnickou osobou), ktorá vlastní priamo najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;
   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Tento odsek sa nedotkne zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie odseku 2.
4. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z účastín alebo iných práv - s výnimkou pohľadávok - s účasťou na zisku a príjmy z iných spoločenských práv, ktoré sú podľa daňového práva štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, podrobené rovnakému zdaneniu ako príjmy z účastín.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom trvalého zariadenia tam umiestneného a ak účasť, za ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkárni alebo k tomuto trvalému zariadeniu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7, prípadne článku 14.
6. Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjem z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou osobám majúcim bydlisko alebo sídlo v prv spomenutom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú celkom alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť iba v tomto druhom štáte.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, aj keď sú zabezpečené záložnými právami na nehnuteľnostiach alebo dosiahnuté účasťou na zisku dlžníka, a najmä príjmy z verejných pôžičiek a z obligácií včítane s nimi spojených prémií a ziskov zo žrebovateľných pôžičiek.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom trvalého zariadenia tam umiestneného a ak pohľadávka, z ktorej sa platia úroky, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkárni alebo k tomuto trvalému zariadeniu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7, prípadne článku 14.
4. Ak suma úrokov - posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia - presahuje v dôsledku zvláštnych vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a

treťou osobou sumu, ktorú by bol platiteľ dojednal s príjemcom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa môže v tomto prípade zdaniť podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na iné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písm. a) sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa práva tohto štátu; takto uložená daň však nesmie prekročiť 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto obmedzenia.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu poberané za použitie alebo za právo na použitie
   a) patentov, ochranných známok, vzorov alebo modelov, plánov, tajných vzorcov alebo postupov alebo priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za oznámenie priemyselných, obchodných alebo vedeckých skúseností;
   b) autorských práv na literárne, umelecké alebo vedecké diela včítane kinematografických filmov a filmov alebo pások pre televízne alebo rozhlasové vysielanie.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom trvalého zariadenia tam umiestneného a ak práva alebo majetkové hodnoty, za ktoré sa licenčné poplatky platia, skutočne patria k tejto stálej prevádzkárni alebo k tomuto trvalému zariadeniu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7, prípadne článku 14.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento zmluvný štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny úrad alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto štáte. Ak ale osoba, ktorá platí licenčné poplatky bez ohľadu na to, či má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, v spojení s ktorou vznikol záväzok, pre ktorý sa licenčné poplatky platia, a ak tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkárne, predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.
6. Ak suma licenčných poplatkov - posudzované so zreteľom na používanie, právo alebo informáciu, za ktoré sú platené - presahuje v dôsledku zvláštnych vzťahov medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, môže sa v tomto prípade zdaniť podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na iné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré poberá osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte zo scudzenia nehnuteľného majetku v zmysle článku 6, ktorý leží v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je prevádzkovým majetkom stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte alebo ktorý patrí k trvalému zariadeniu, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, včítane takých ziskov zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takého trvalého zariadenia, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

3. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel používaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí alebo lietadiel, sa môžu zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Zisky zo scudzenia majetku, ktorý nie je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, sa môžu zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy, sa môžu zdaniť len v tomto štáte, pokiaľ táto osoba nemá pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte trvalé zariadenie na výkon svojej činnosti. Ak má k dispozícii také trvalé zariadenie, môžu sa príjmy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pričítať tomuto trvalému zariadeniu.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávisle vykonávané vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnych zástupcov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Zamestnanie

1. Platy, mzdy a podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania, sa môžu, s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19, zdaniť len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté zaň zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaniť len v prv spomenutom štáte,
   a) ak sa príjemca nezdržiava v druhom štáte po jedno alebo viac období v úhrne dlhšie než 183 dní v príslušnom kalendárnom roku,
   b) ak sú odmeny vyplácané zamestnávateľom alebo za zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko alebo sídlo v druhom štáte, a
   c) ak odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo trvalého zariadenia, ktoré má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku môžu sa odmeny poberané zo zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku. Odmeny zo zamestnania vykonávaného na palube lietadla, ktoré má v prevádzke konzorcium leteckej dopravy Škandinávske aerolínie (SAS), ktoré poberá osoba majúca bydlisko v Nórsku, sa môžu zdaniť len v Nórsku.

Článok 16

Tantiémy

Odmeny členov dozornej alebo správnej rady a podobné platy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen dozornej alebo správnej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú verejne vystupujúci umelci, ako napríklad divadelní, filmoví, rozhlasoví a televízni umelci a hudobníci alebo športovci zo svojej osobne vykonávanej činnosti, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.
2. Ak príjmy z činnosti, ktorú osobne vykonáva umelec alebo športovec v tomto postavení, neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na

ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

3. Príjmy z činností definovaných v odseku 1, vykonávaných v rámci kultúrnej výmeny medzi zmluvnými štátmi, budú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 oslobodené od zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.

Článok 18

Verejné služby

1.

a) Odmeny iné než penzie vyplácané niektorým zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, správnemu útvaru alebo miestnemu úradu sa môžu zdaniť len v tomto štáte.

b) Také odmeny sa však môžu zdaniť len v druhom zmluvnom štáte, ak služby boli vykonávané v tomto štáte, príjemca má v tomto druhom štáte bydlisko a

(i) je štátnym občanom tohto štátu alebo

(ii) nezískal bydlisko v tomto štáte len preto, aby vykonával tieto služby, alebo

(iii) nie je podrobený dani z takýchto odmien v zmluvnom štáte, z ktorého sú tieto odmeny vyplácané.

2. Akékoľvek penzie vyplácané niektorým zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom alebo vyplácané z fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, správnemu útvaru alebo miestnemu úradu sa môžu zdaniť v tomto štáte.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 19 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v spojení s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom.

Článok 19

Penzie a renty

1. Penzie a iné podobné platy, výživné a renty platené osobe majúcej bydlisko v niektorom zmluvnom štáte sa môžu, s výhradou ustanovenia článku 18 odseku 2, zdaniť len v tomto štáte.

2. Penzie a iné platy vyplácané podľa predpisov o verejnom sociálnom zabezpečení niektorého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto štáte.

Článok 20

Študenti

Platy, ktoré dostáva na výživu, vzdelanie alebo výcvik študent, praktikant alebo učeň, ktorý sa zdržiava v niektorom zmluvnom štáte iba za účelom vzdelania alebo výcviku a ktorý má v druhom zmluvnom štáte bydlisko alebo tam mal bydlisko bezprostredne pred svojou návštevou v prv spomenutom štáte, sa nemôžu zdaniť v prv spomenutom zmluvnom štáte, pokiaľ tieto platy pochádzajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21

Iné príjmy

Príjmy osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, o ktorých sa výslovne nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, sa môžu zdaniť len v tomto štáte.

Článok 22

Majetok

1. Nehnuteľný majetok v zmysle článku 6 sa môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnený.

2. Hnuteľný majetok, ktorý je prevádzkovým majetkom stálej prevádzkárne podniku alebo ktorý patrí k trvalému zariadeniu používanému na výkon nezávislého povolania, sa môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom sú prevádzkáreň alebo trvalé zariadenie umiestnené.
3. Lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a hnuteľnosti slúžiace na prevádzku takých lodí a lietadiel sa môžu zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť len v tomto štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojakého zdanenia

1. Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte poberá príjem alebo vlastní majetok, ktorý sa môže v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, oslobodí prv spomenutý štát, s výhradou ustanovenia odseku 2, taký príjem alebo majetok od zdanenia, ale pri výpočte dane z ostatného príjmu alebo majetku tejto osoby môže použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby oslobodený príjem alebo majetok neboli takto od zdanenia oslobodené.
2. Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte poberá príjem, ktorý sa môže podľa ustanovení článkov 10, 12, 16 a 17, pokiaľ ide o Československo, a podľa ustanovení článkov 10 a 12, pokiaľ ide o Nórsko, zdaniť v druhom zmluvnom štáte, povolí prv spomenutý štát znížiť daň z príjmu tejto osoby o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v tomto druhom zmluvnom štáte. Suma, o ktorú sa daň zníži, však neprekročí takú časť dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjem dosiahnutý z tohto druhého zmluvného štátu.

Článok 24

Zásada rovnakého nakladania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobení štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii.
2. Pri zdanení stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, sa v tomto druhom štáte nebude postupovať menej priaznivo než pri zdanení podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť.

   Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte daňové oslobodenia, úľavy a zníženie dane z dôvodu osobného stavu alebo povinností k rodine, ktoré priznáva osobám, ktoré na jeho území majú bydlisko.
3. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok patrí celkom alebo čiastočne priamo alebo nepriamo osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo väčšiemu počtu takých osôb alebo podlieha ich kontrole, nebudú podrobené v prv spomenutom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo ťažšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky tohto prv spomenutého štátu.
4. Výraz „zdanenie“ použitý v tomto článku označuje dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.
5. Ustanovenia tohto článku sa nebudú vykladať tak, že zaväzujú Nórsko, aby priznalo štátnym príslušníkom Československa, ktorí nie sú aj štátnymi príslušníkmi Nórska, výnimočnú daňovú úľavu, ktorá sa priznáva nórskym štátnym príslušníkom a fyzickým osobám, ktoré sa narodili v Nórsku z rodičov majúcich nórsku príslušnosť, podľa článku 22 nórskeho daňového zákona.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov podľa vnútroštátneho práva

týchto štátov predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo.

2. Ak príslušný úrad bude námietku považovať za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad vyriešil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vzájomnou dohodou vyriešiť ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa aj spolu poradiť, aby sa dvojaké zdanenie vylúčilo v prípadoch, ktoré nie sú touto Zmluvou upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vojsť do priameho styku, aby dosiahli dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov ukáže pre dosiahnutie dohody účelnou, môže sa taká výmena názorov uskutočniť v komisii zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto Zmluvy alebo vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov upravujúcich dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ zdanenie podľa nich sa neprieči tejto Zmluve. Výmena informácií nie je článkom 1 obmedzená. Všetky informácie získané zmluvným štátom sa budú považovať za tajné rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych zákonov tohto štátu a môžu sa oznámiť len osobám alebo úradom (včítane súdov a správnych úradov) povereným vyrubovaním, vyberaním alebo vymáhaním daní, trestným stíhaním alebo rozhodovaním o odvolaní vo veci daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy. Tieto osoby alebo úrady použijú informácie len na tieto účely.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nebude v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladá jednému zo zmluvných štátov povinnosť:
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by sa odchyľovali od zákonov alebo správnej praxe tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   b) oznámiť údaje, ktoré by sa nemohli získať na základe zákonov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, podnikové, priemyselné alebo pracovné tajomstvo alebo obchodné rokovania alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 27

Diplomatickí a konzulárni úradníci

Táto Zmluva sa nedotýka daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatickým a konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Vlády zmluvných štátov si navzájom oznámia, že ústavné požiadavky pre nadobudnutie platnosti Zmluvy boli splnené.
2. Zmluva nadobudne platnosť výmenou listín o jej schválení a jej ustanovenia sa budú aplikovať na príjem dosiahnutý 1. januára nasledujúceho po roku, v ktorom boli vymenené listiny o schválení Zmluvy, alebo neskoršie, a na majetok, z ktorého bude vyrubovaná daň v druhom kalendárnom roku nasledujúceho po roku, v ktorom boli vymenené listiny o schválení Zmluvy, alebo neskoršie.

Článok 29
Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti, dokiaľ ju jeden zo zmluvných štátov nevypovie. Každý zmluvný štát môže Zmluvu vypovedať diplomatickou cestou výpoveďou zaslanou najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po období piatich rokov od nadobudnutia platnosti Zmluvy. V takom prípade sa Zmluva už nebude aplikovať na príjem dosiahnutý 1. januára nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskoršie, a na majetok, z ktorého bude vyrubovaná daň v druhom kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskoršie.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.

Dané vo dvoch vyhotoveniach v Oslo 27. júna 1979 v anglickom jazyku.

Za vládu Československej socialistickej republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za vládu Nórskeho kráľovstva:

Kunt Frydenlund v. r.

PROTOKOL

Pri podpise Zmluvy o zamedzení dvojakého zdanenia a o zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku, ktorá bola dnes uzavretá medzi Československou socialistickou republikou a Nórskym kráľovstvom, sa podpísaní dohodli, že ďalej uvedené ustanovenia tvoria neoddeliteľnú časť tejto Zmluvy.

I.
K článkom 5, 7, 14 a 15

Ustanovenia článkov 5, 7, 14 a 15 nezahŕňajú činnosti vykonávané v oblasti pevninovej plytčiny. Ak dôjde k dvojakému zdaneniu, spoja sa príslušné úrady zmluvných štátov, aby dosiahli dohodu o vylúčení dvojakého zdanenia a o zabránení daňovému úniku.

II.
K článku 23

Zmluvné štáty súhlasia, aby článok 23 bol na žiadosť Nórska, zaslanú diplomatickou cestou, nahradený ďalej uvedeným textom, ktorý nadobudne platnosť tridsiatym dňom po výmene nót a bude sa po prvý raz aplikovať:

a) na dane vyberané z príjmu, ktorý sa dosiahne 1. januára nasledujúceho po výmene nót alebo neskoršie,

b) na dane vyberané z majetku, ktoré sa budú vyrubovať v druhom kalendárnom roku nasledujúcom po výmene nót alebo neskoršie:

„1. Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Československu poberá príjem alebo vlastní majetok, ktorý môže byť v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy zdanený v Nórsku, oslobodí Československo, s výhradou ustanovenia odseku 2, taký príjem alebo majetok od zdanenia, ale pri výpočte dane z ostatného príjmu alebo majetku tejto osoby môže použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby príjem alebo majetok neboli takto od zdanenia oslobodené.

2. Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Československu poberá príjem, ktorý sa môže v súlade s ustanoveniami článkov 10, 12, 16 a 17 zdaniť v Nórsku, povolí Československo znížiť daň z príjmu tejto osoby o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Nórsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, neprekročí však takú časť dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjem dosiahnutý z Nórska.

3. Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Nórsku poberá príjem alebo vlastní majetok, ktorý sa môže v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy zdaniť v Československu, povolí Nórsko znížiť daň z príjmu alebo daň z majetku tejto osoby o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Československu. Suma, o ktorú sa daň zníži, neprekročí však takú časť nórskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjem dosiahnutý z Československa alebo za majetok vlastnený v Československu.“

Dané vo dvoch vyhotoveniach v Oslo 27. júna 1979 v anglickom jazyku.

Za vládu Československej socialistickej republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za vládu Nórskeho kráľovstva:

Kunt Frydenlund v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.